

med, at éns gamle stilling vil stå ledig efter sabbatperioden.

Ordnningen finansieres via arbejdsløshedskasserne og vil ikke betyde nogen belastning af disse, idet der blot vil blive tale om en »bytning« af stillinger. Det vil sige, at ordningen er udgiftsneutral for det offentlige. Ordnningen vil i de tilfælde, hvor en ældre medarbejder bruger ordningen som en mulighed for at gå tidligere på pension, betyde nye stillinger.

Det vil desuden være rimeligt over for de ældre medarbejdere, at de, inden de behøver at beslutte sig for førtidspension, kan tage sig et sabbatår og prøve en periode af længere sammenhængende frihed med mulighed for at vende tilbage til deres gamle stilling.«

Uden på nogen måde at ville forsvare det nuværende arbejdsmarkedssystem, hvor man efterhånden uden at registrere nogen reaktioner accepterer mere end ¼ mio. ledige par hænder, vil forslaget være medvirkende til at gøre dagligdagen mere tålelig for mange mennesker – både for dem, der får retten til et sabbatår, og så sandelig også for dem, der kommer i arbejde og derved enten genetablerer eller er ved at få en tilknytning til arbejdsmarkedet.

Endelig skal det bemærkes, at et tidligere punkt 9 om oprettelse af et nævn til afgørelse af tvistigheder er slettet, dels fordi forslaget derved undgår et nyt bureaukratisk organ, dels fordi SF er helt åben over for modeller til, hvordan eventuelle tvistigheder skal afgøres.